

Konkurs „Wiedeń w Krakowie – Kraków w Wiedniu” został zainicjowany przez Zespół Języka Niemieckiego Studium Języków Obcych UEK. Inspiracją były osobiste i naukowe kontakty z Wiedniem oraz fascynacja obu miastami. Organizatorom zależało na tym, aby temat wzbudził zainteresowanie wśród naszych studentów i sprowokował ich do bliższych kontaktów z językiem niemieckim, czy to przez trud własnej wypowiedzi w tym języku, czy też przy wyszukiwaniu materiałów źródłowych. Miała to być więc dodatkowa okazja nie tylko do poszerzenia umiejętności językowych, ale także do zebrania wiadomości geograficznych, historycznych, obyczajowych i politycznych o Austrii, a więc z dziedziny Landeskunde.

Konkurs zorganizowano po raz pierwszy. Trudno było przewidzieć, z jakim odzewem się spotka. Obawy dotyczyły zarówno ilości, jak i jakości prac. Studenci naszego Uniwersytetu bardzo mile zaskoczyli organizatorów. Okazało się, że osoby, które na co dzień parają się przede wszystkim liczbami i skoncentrowane są głównie na zjawiskach ekonomicznych, przejawiają także inne zainteresowania i talenty, mają wspaniałą wyobraźnię i fantazję. Prace, które napłynęły na konkurs, świadczą też o bardzo emocjonalnym stosunku do obu miast. Wielu uczestników konkursu sięgało do osobistych związków ze stolicą Austrii, także do historii rodzinnych, które są dowodem na to, jak losy Krakowa i Wiednia, a więc i ich mieszkańców, przeplatały się kiedyś i wiążą się nadal. Studenci, którzy zdecydowali się wziąć udział w konkursie, sięgnęli po różne formy wyrazu. Otrzymaliśmy obok prac plastycznych, wykonanych różnymi technikami, również liczne prace literackie. Powstały one zarówno w języku polskim, jak i niemieckim. Wśród prac w języku niemieckim są też wiersze, które świadczą nie tylko o poetyckim zacięciu autorów, ale również o ich wyczuciu językowym. Uczestnictwo w naszym konkursie dowiodło, że młodzi ludzie, studiujący na naszej Uczelni są wrażliwymi obserwatorami świata. Mamy nadzieję, że ta spostrzegawczość, wyobraźnia artystyczna, umiejętność syntezy oraz odwaga do zaprezentowania własnych pomysłów zapoczątkują

w przyszłości w ich życiu zawodowym, a już teraz i tego jesteśmy pewni – ogromnie wzbogacają ich życie.

W werdykcie kapituła konkursowa napisała m.in.: „Kraków i Wiedeń, dwa miasta, które nie są tylko punktami na mapie świata, które nie są tylko miejscem koncentracji spraw życiowych ich mieszkańców. Dla krajów Europy Środkowej, dla tożsamości tej części świata miasta te, ze względu na ich historię, koncentrację zabytkowych zespołów urbanistycznych, piękno poszczególnych zabytków, dzieł sztuki znajdujących się w licznych muzeach i kościołach, odgrywały i odgrywają nadal rolę trudną do przecenienia. Kraków, polityczna stolica Jagiellonów, dynastii kształtującej oblicze szesnasto-

wiecznej Europy, stracił niewątpliwie później na swoim znaczeniu, ustępując miejsca Wiedniowi, siedzibie rosnących w siłę Habsburgów. Ale to przecież z Wiedniem związany jest ostatni akt przejawu mocarstwowej potęgi Rzeczypospolitej. Odsiecz Wiedeńska króla Jana stanowi dla każdego Polaka element jego narodowej tożsamości. Tych ścisłych węzłów, także emocjonalnych, nie zniszczyły zabory i utrata państwowości. Kraków stał się wprawdzie prowincjonalnym miastem Monarchii Austro-Węgierskiej, ale jego mieszkańcy włączyli się, szczególnie po roku 1867, w obronę polskości w ramach wielonarodowej monarchii. Wiedeń stał się stolicą idei równouprawnienia europejskich narodów, idei dzisiaj urzeczywistnianej w ramach Unii Euro-

Stand informacyjny o konkursie, 26 kwietnia 2012 r.

Posiedzenie kapituły konkursu, 21 maja 2012 r.

pejskiej. Wybitny krakowianin Julian Dunajewski był jednym z realizatorów tej idei, kierując pracami rządu w Naddunajskiej Stolicy.

Jak my dzisiaj widzimy Wiedeń i jego związki z Krakowem? Jak w szczególności krakowscy studenci postrzegają te związki? Odpowiedź na to miał dać zorganizowany w Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie konkurs „Wiedeń w Krakowie, Kraków w Wiedniu”.

Na konkurs wpłynęły 23 prace przedstawiające temat konkursu w ujęciu plastycznym lub literackim. Te ostatnie w języku polskim albo niemieckim. Były też prace dwujęzyczne. Formy ekspresji były bardzo różnorodne, wyrażały bogatą inwencję autorów prac konkursowych. Poziom prac, różnorodność ujęcia tematu konkursu utrudniły w dużym stopniu podjęcie decyzji przez Sąd Konkursowy.

Po naradzie, niepozbawionej sporów i eksponowania różnych wariantów kandydujących do nagrody prac, Sąd Konkursowy w składzie: prof. dr hab. Andrzej Zoll – przewodniczący Kapituły, dr hab. Krzysztof Broński, prof. UEK,

Robert Makłowicz, Ewa Grzegorzczak, Elżbieta Jąłoszewska-Wrońska, Magdalena Wisiecka, postanowił przyznać cztery nagrody.

W kategorii prac plastycznych nagrodzona została praca Heleny Oleksy, stanowiąca fotograficzny kolaż składający się z elementów charakterystycznej dla obu miast architektury, z dowcipnym podkreśleniem dzieła Hunderwassera i jego możliwego wpływu na przyszłą barwę krakowskich Sukiennic.

Wśród prac polskojęzycznych największe uznanie Sądu Konkursowego przypadło historycznemu tekstowi Zdzisława Skupienia. Autor przypomniał historię spotkań piłkarskich reprezentacji Krakowa i Wiednia w latach 1913–1928. Tekst napisany jest żywym, dobrym językiem, a także samo ujęcie tematu jest bardzo interesujące.

W kategorii prac niemieckojęzycznych nagrodzona została praca dwujęzyczna w postaci bardzo starannie opracowanej, także pod względem graficznym, broszurki zawierającej informacje o obu miastach i doświadczeniach

Polaków w Wiedniu. Autorką nagrodzonej pracy jest Aleksandra Chojnacka.

Sąd Konkursowy postanowił przyznać konkursowe Grand Prix niezwykle oryginalnej pracy Radosława Ciukaja. Autor przedstawił interesującą grę poświęconą życiu i twórczości Johanna Straussa.

Przyznane nagrody to trzydniowy wyjazd do Wiednia. Zwycięzcy, korzystając z gościnności wiedeńskiej uczelni Fachhochschule Wiener Neustadt, zatrzymując się w trzygwiazdkowym hotelu Steinfeld, przewóz zapewni Biuro Podróży Jordan, a kieszonkowe dukaty Gospodarstwo Rybackie Starzawa.

Oprócz nagród Sąd Konkursowy postanowił wyróżnić: Sebastiana Dadała, Wojciecha Dydyka, Thomasa Dykę, Pawła Fiedora, Agnieszkę Gał, Olgę Gettler, Annę Kalwat, Paulinę Kocot, Małgorzatę Krasowską, Aleksandrę Łachman, Annę Marciszewską, Joannę Mleko, Patrycję Myrdę, Agnieszkę Rybiewską, Tomasza Sikorę, Agatę Sowińską, Tomasza Wolaka, Tomasza Wójcika i Aleksandrę Wrone.

Cieszymy się, że konkurs spotkał się z tak pozytywnym odbiorem. Dziękujemy wszystkim, którzy z przychylnością odnieśli się do naszej inicjatywy. Dziękujemy osobom i instytucjom, które objęły patronat honorowy nad konkursem: rektorowi Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie prof. dr hab. Romanowi Niestrojowi, prezesowi Fundacji Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie dr. Jarosławowi Plichcie, konsułowi generalnemu Republiki Austrii w Krakowie Christophe Ceska i prof. Normanowi Daviesowi. Dziękujemy za wszelkie wsparcie organizacyjne i finansowe. Osobne podziękowania kierujemy do sponsorów – dzięki ich hojności mogliśmy szczerze wynagrodzić laureatów.

mgr Magdalena Wisiecka,
Zespół Języka Niemieckiego
w Studium Języków Obcych UEK

